Redacţiunea, Administraţiunea
Tipografia:
Braşovu, piaţa mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitu!

Birourile de anunciuri.
Braşovu, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Preţulu inserţiunilorŭ: o seria garmondu pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicari mai dese după tarifă şi învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria.
Pe unŭ anu 12 fl., pe şése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România şi străinătate.
Pe unŭ anu 40 franci, pe şése luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectori.
Abonamentulu pentru Braşovu:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unu anŭ 10 fl., pe şése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casa: Pe unu anŭ 12 fl., pe şése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unu esemplaru 5 cr. v. a. seu 15 bani.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 120. Braşovŭ, Lunĭ, Marţĭ 31 Maiu (12 Iunie) 1888.

Braşovŭ, 30 Maiu st. v. 1888.

Mesagiulŭ tronului prin care s'a înauguratŭ sesiunea delegaţiunilorŭ austro-ungare, ce s'au întrunitŭ Sâmbăta trecutŭ în Pesta, accentuéză seriositatea situaţiunei politice europene, care a rĕmasŭ totŭ aşa de nesigură şi ameninţătóre, ca şi mai înainte.

Der chiar se nu fi amintitŭ nimicŭ mesagiulŭ despre acésta, ar fi înţelesŭ totŭ omulŭ din proiectulŭ de bugetŭ, ce l'a presentatŭ guvernulŭ comunŭ de rĕndulŭ acesta delegaţiunilorŭ, că în adevĕrŭ situaţiunea din afară este fórte seriósă.

Administraţia de rĕsboiu vine înaintea delegaţiunilorŭ cu nouĕ pretensiunĭ, mai marĭ ca altădată, carĭ impunŭ poporelorŭ monarchiei sarcinĭ şi mai grele, după-ce şi aşa abia mai potŭ suporta povara dărilorŭ.

Incă numai o singură dată li-sa cerutŭ delegaţiunilorŭ o sumă aşa de mare ca acuma, când adecă a fostŭ vorba de esecutarea ocupaţiunei Bosniei şi Herţegovinei. Suma totală ce o pretinde guvernulŭ dela delegaţiunĭ face 192 milióne. Acéstă sumă se împarte aşa: Cheltuelile ordinare sunt preliminate cu 115.9 milióne, cele estra-ordinare cu 23.1 milióne, creditulŭ de ocupaţiune a Bosniei cu 4.5 milióne şi creditulŭ de înarmare cu 47.3 milióne.

Aceste suntŭ tóte cheltuelĭ, ce se vorŭ face numai peutru armată, ér celelalte cheltuelĭ: pentru ministeriulŭ de esterne 4·1 milióne, pentru ministeriulŭ de finance comunŭ 2.1 milióne, represintéză numai $3\frac{1}{2}$ % din întrega sumă a bugetului.

Creditulŭ estra-ordinarŭ de înarmare, care se cuprinde în suma de 169 milióne preliminată pentru scopurile militare, face 29·7 milióne; din acestea s'au cheltuitŭ deja 16 milióne, pe când 13·7 milióne vorŭ fi a se cheltui încă în cursulŭ anului acestuia pentru pregătiri militare. Acestŭ creditŭ, împreună cu creditulŭ pentru trupele de ocupaţiune din Bosnia face 18.8% din suma întregă, cerută pentru trebuinţele ministeriului comunŭ. Cam vre-o 80% face pretensiunea ministeriului de rĕsboiu, în sensŭ mai strînsŭ, adecă 121, 131,004 fl. pentru armată şi 11,318,227 fl, pentru marină.

Pentru armată este cu 4,218,644 fl. mai multŭ preliminatŭ ca în anulŭ trecutŭ. Urcarea chieltuielelorŭ ordinare pentru armată se datoresce mai alesŭ necesităţii de a se continua lucrările de organisaţiune a armatei comune.

Intre cheltuielile estraordinare mai sunt încă preliminaţĭ 13,384,700 fl. pentru cumpĕrarea de puscĭ cu repetiţiă. Totŭ pentru aceste puscĭ s'au votatŭ până acuma 19 milióne. Astfelŭ până la finitulŭ anului 1889 se vorŭ cheltui cu totulŭ 32.3 milióne pentru puscile cu repetiţiă.

Amŭ notatŭ aicĭ cele mai principale positiunĭ ale bugetului ministerului comunŭ pentru anulŭ următorŭ bugetarŭ, din care se vede destulŭ de lămuritŭ câtŭ de multŭ se silesce administraţia de rĕsboiu ca sĕ nu rĕmână îndĕrĕptulŭ altorŭ state cu pregătirile sale militare.

Popórele — dise preşedintele delegaţiunei ungare, contele Ludovicŭ Tisza — suferŭ de-o iritaţiune nervósă: neîncrederea reciprocă între statele diferite este signatura situaţiunei presente; tot mai multă materiă esplosibilă se grămădesce în tóte părţile; toţĭ sémtŭ că acéstă situaţiune nu póte fi susţinută până în infinitŭ, der nimenĭ nu vré sĕ facă unŭ pasŭ decisivŭ pentru schimbarea ei, pentru că nimenĭ nu vré sĕ ia rĕspunderea pentru urmările eventuale.

Şi de astă dată fratele ministrului-preşedinte are dreptate. Este în adevĕrŭ grămădită pretutindenĭ multă materiă esplosibilă şi întêmplarea póte sĕ producă o teribilă încurcătură.

Deocamdatŭ scimŭ numai unŭ lucru sigurŭ, că ni se va cere sĕ plătimŭ în anulŭ viitorŭ şi mai multă dare.

Antâia sesiune a dietei unguresci.

Braşovŭ, 9 Iunie n.

Precum amŭ anunţatŭ, Mercurĭ s'a deschisŭ a doua sesiune a dietei ungare, care avea sĕ'şĭ încépă lucrările abia la tómna.

Orĭ-ce omŭ, pentru care nu potŭ fi indiferente cele ce se petrecŭ în dieta ungară, deórece acolo se dispune de averea şi viéţa a milióne de ómenĭ, trebue sĕ'şĭ pună întrebarea: ce ispravă au făcutŭ deputaţii ungurĭ în întâia sesiune a dietei, pentru ca sĕ binemeriteze diurnele, ce li-se plătescŭ din buzunarele contribuabililorŭ şi recunoscinţa acestora?

Luându în mână lista *legilorŭ* ce s'au fabricatŭ de regimŭ şi s'au votatŭ de „representanţii şi aleşii poporului“, orĭ mai bine disŭ ai guvernului, fişpanilorŭ şi solgabirĕilorŭ, trebue sĕ ţi-se umple inima de tristeţă şi sĕ te întrebĭ: óre acestĭ ómenĭ, carĭ n'au altă trébă decâtŭ se stea pe băncile dietei, feriţĭ de arşiţa sórelui, de ploi şi vremĭ tarĭ, în contulŭ pungei contribuabililorŭ, n'au timpŭ sĕ se mai gândéscă şi la nĕcazurile acestora?

Căcĭ afară de câteva lucrărĭ curente fără interesŭ, întrega listă nu cuprinde decâtŭ unŭ mormanŭ de *legĭ* tóte impunêndŭ nouĕ şi grele sarcine în banĭ şi în sânge.

Şi pentru ca guvernulŭ sĕ pótă întêmpina enormele cheltuelĭ ce resultă din esecutarea acestorŭ legĭ şi ce se vorŭ mai vota de delegaţiunĭ în interesulŭ „păcii“, a mai făuritŭ o mulţime de legĭ financiare şi birnice, pe carĭ érăşĭ „aleşii poporului“ le-au votatŭ cu „părintéscă“ grabă şi cu „patrioticŭ“ devotamentŭ, căcĭ — disu-şĭ-au — câtă vreme se va mai găsi la bietulŭ contribuabilŭ o căldare 'n vatră, diurna ese şi guvernulŭ îşĭ têrêsce dilele.

Şirulŭ acestorŭ „părintescĭ“ şi „patriotice“ legĭ s'a începutŭ cu sporirea dării pe carne, vinŭ, bere, tutunŭ, punêndŭ apoi vêrfŭ la tóte darea pe spirtŭ. Şi când guvernulŭ aştéptă dela acestŭ sporŭ de dărĭ indirecte unŭ venitŭ de treideci de milióne, îşĭ póte orĭ-cine cugeta, décă simţitóre orĭ nu fi-vorŭ aceste nouĕ sarcine, care micşoréză sĕrmanului contribuabilŭ bucătura din gură, şi aşa destulŭ de uscata, şi'i facŭ viéţa şi mai amărîtă.

Intr'o întrégă sesiune n'au avutŭ vreme nicĭ „părintesculŭ“ guvernŭ nicĭ „patrioticii“ diurnişti din dietă sĕ se gândéscă şi la îmbunĕtăţirea stărei sermanei poporaţiunĭ bântuite de inundărĭ, de grindină, de esecutorii de dare şi de nenumĕratele dilnice lipsurĭ, nu s'au gânditŭ, dicemŭ, la îmbunĕtăţirea sorţii bieţilorŭ contribuabilĭ, pentru ca aceştia sĕ aibă de unde sĕ acopere risipa guvernului, consfinţită totdeuna prin votulŭ dietei.

Şi atuncĭ, când guvernulŭ şi dieta îşĭ facŭ rĕgazŭ a se gândi la câte-o reformă culturală orĭ economică, în interesulŭ bunei-stărĭ materiale a contribuabililorŭ, o facŭ numai în esclusivulŭ interesŭ alŭ rassei maghiare, şi în contulŭ celorlalte.

Nicĭ măcarŭ pomenire nu s'a făcutŭ în decursulŭ primei sesiunĭ a dietei de nĕcazurile, trebuinţele şi dreptele postulate ale naţionalităţilorŭ nemaghiare.

Décă este a se crea bunăstarea generală, óre sĕ nu fiă de lipsă a îndestuli deopotrivă şi interesele de viéţă ale celorlalte naţionalităţĭ din Transilvania şi Ungaria potrivitŭ cu jertfele ce le aducŭ ele pentru susţinerea statului?

Étă o cestiune cu care nu şĭ-au bătutŭ capulŭ deputaţii ungurĭ în prima sesiune şi nu şi-lŭ vorŭ bate nicĭ în sesiunea următóre.

Duce-va sistemulŭ acesta de risipă de altă parte la unŭ bunŭ sfĕrşitŭ?

Cei dela putere — décă au unŭ grăunte de dreptă judecată — căutându în jurulŭ lorŭ vorŭ trebui sĕ se îngrozéscă înşişĭ de icóna viitórelorŭ resultate, ce li se va înfăţişa.

Italia, Papa şi Episcopatulŭ catolicŭ.

De mai multe dile se desbate în camera din Roma proiectulŭ *noului codice penală italianŭ*, care a fostŭ presentatŭ parlamentului de cabinetulŭ actualŭ Crispi.

Acestŭ proiectŭ conţine multe reforme, der între acestea se află mai alesŭ una, care a provocatŭ protestele Papei şi ale episcopilorŭ italianĭ. Noulŭ codice penalŭ delătură posiţia esceptională de care se bucurau preoţii după legea de până acuma şi-i pune pe preoţĭ în privinţa delictelorŭ politice pe aceeaşĭ tréptă cu ceialalţĭ cetăţenĭ.

Până acuma, de esemplu, preoţii italienĭ puteau sĕ predice de pe amvonŭ în favórea restabilirei statului papalŭ, puteau sĕ pledeze pentru ca Roma şi teritoriulŭ sĕu sĕ între érăşĭ în posesiunea esclusivă a Pontificelui. Preotulŭ italianŭ avea în tóte aceste cestiunĭ unŭ felŭ de privilegiu de a se esprima aşa, cum înţelegea elŭ chiămarea sa preoţéscă, fără nicĭ o considerare la guvernulŭ italianŭ.

După noulŭ proiectŭ vorŭ fi traşĭ la rĕspundere şi vorŭ fi pedepsiţĭ preoţiĭ, carĭ vorŭ predica astfeliu. De aci turburarea ce s'a produsŭ în sînulŭ clerului italianŭ, care se crede în dreptŭ a apĕra nestinghirită interesele Papatului şi puterea lui luméscă.

Insuşĭ Papa Leo XIII s'a ridicatŭ în contra guvernului italianŭ din causa amintitului proiectŭ. Intr'o *alocuţiune papală* Sântulŭ Părinte se plânge, că guvernulŭ italianŭ a turburatŭ sĕrbătórea jubileului sĕu printr'unŭ proiectŭ de codice penalŭ, care documentéză condamnabila intenţiune de a fereca biserica în lanţurĭ grele. Guvernulŭ, dice Papa, a inventatŭ pentru clerŭ anume nouĕ delicte şi crime, şi sub pretextŭ de a delătura nisce pericule, ce nicĭ nu esistă, a stabilitŭ grele pedepse pentru preoţii despre carĭ se va dovedi, că au făcutŭ sĕu au sfătuitŭ ceva, ce contradice legilorŭ şi constituţiunei statului, poruncilorŭ autorităţilor, dreptului de proprietate şi păcii casnice a familielorŭ. Papa citéză mai alesŭ articululŭ 174 alŭ proiectului de lege şi finesce cu afirmarea, că întréga lege este dictată numai de duşmănia în contra bisericii, a cărei drepturĭ le-a călcatŭ în picióre Italia modernă.

O parte însemnată a *episcopatului italianŭ*, în deosebĭ episcopii neapolitanĭ şi toscanĭ au protestatŭ asemenea în contra noului codice penalŭ, care cere ca şi preoţii sĕ fiă pedepsiţĭ pentru delicte politice.

In şedinţa dela 5 Iunie a camerei italiane ministrulŭ de justiţiă *Zanardelli* a rĕspunsŭ într'o lungă vorbire la acusările Papei şi ale Episcopatului. Elŭ recunoscŭ, că articululŭ 174 alŭ proiectului de lege, despre care se face amintire în alocuţiunea papală, este rĕu stilisatŭ, şi că de aceea trebue sĕ fiă îndreptatŭ. Der cu tóte acestea, dise Zanardelli, acusările Papei şi Episcopilorŭ nu suntŭ întemeiate pentru-că statulŭ italianŭ nu voesce sĕ atace biserica, ci voesce numai sĕ se apere pe sine. Ministrulŭ se provocă la legile penale ce esistă în Portugalia şi Belgia, carĭ suntŭ asemenea state catolice şi unde sunt în vigóre aceleaşĭ dispositiunĭ penale faţă cu clerulŭ. „Italia, esclamă elŭ, nu le póte da Sânţielorŭ lorŭ libertatea de a urzi după placŭ conjuraţiunĭ în contra patriei.“

Scimŭ că în şedinţa dela 8 Iunie Camera a primitŭ ordinea de di prin care se respinge petiţiunea de protestare, ce a adresat'o cea mai mare parte a episcopatului italianŭ camerei, în contra unorŭ articulĭ ai noului codice penalŭ.

Boulanger şi Bonapartiştii.

Intr'o adunare de vre-o 800 de persóne, ce s'a ţinutŭ Marţa trecută în Parisŭ în onórea advocatului Leandri, care se reîntorcea în Corsica, a vorbitŭ între alţii şi corifeulŭ bonapartistŭ *Robert Mitchell*.

Inainte de tóte a datŭ espresiune speranţei, că partida bonapartistă va sprijini în viitorŭ din tóte puterile pe aceia, carĭ vorŭ lucra pentru *rĕsturnarea republicei*.

Generalulŭ *Boulanger*, adause Mitchel, înainte de a-şĭ ţiné cunoscuta sa vorbire în cameră, a statŭ în *relaţiunĭ strînse cu capii bonapartiştilorŭ*, carĭ cunosceau părerea şi intenţiunile sale. „Mişcarea boulangistă este o mişcare ple-

biscitară, pe care noi bonapartiștii trebue sĕ-o sprijinimŭ din tóte puterile nóstre."

La încheierea adunărei cei de față au strigatŭ: Trăiéscă împĕratulŭ! Trăiéscă prințulŭ Victor! Trăiéscă Boulanger!

Intrunirea acésta se consideră în tabĕra republicanilorŭ antiboulangiștĭ ca dovadă neîndoiósă, că Boulanger uneltesce în unire cu bonapartiștii în contra republicei. Diarele lorŭ se folosescŭ de ocasiune spre a imputa estremilorŭ republicanĭ Rochefort, Laguerre, Lane ș.a. că prin aceea, că sprijinescŭ pe Boulanger comitŭ o crimă în contra republicei.

SCIRILE DILEI.

Sub titlulŭ *„Axente Severu"* scrie „Ellenzek" dela 9 Iunie următórele:

„Omulŭ acesta (Axente) trăesce încă în comitatulŭ Albei inferióre. Starea sĕnĕtății și alte împrejurărĭ ale lui nu le cunóștemŭ; numai atâta scimŭ despre elŭ, că trage dela statu o pensiune de 600 fl. pe anŭ. Mai scimŭ încă ceva: Dilele trecute notarulu de cercŭ cetì în comuna Cricău o circulară a vice-spanului, prin care se aduce la cunoscința poporului, că regele ungurescŭ a fostŭ în Clușiu și că se îndura a primì în audiență și deputațiunea Albei de josŭ. La acésta preoții valachĭ, ce erau de față, rĕspunseră: „Nu 'nțelegemŭ!" Notarulŭ de cercŭ le esplică în limba valahă. Der preoții valachĭ rĕspunseră érășĭ: „Pote elŭ sĕ dică ce va voi; noi nu-lŭ pricepemŭ; noi nu ne 'ncredemŭ în traducere." După ce se făcu acéstă întroducere, Axente ia cuvĕntulŭ. Elŭ dă espresiune părerii sale de rĕu, că însciințarea nu este scrisă în limba română și germană. Regretulŭ sĕu se ia la protocolu. Numai așa ar putè elu sĕ aibă bucuria de visita regelui, décă acésta'i s'ar face lui cunoscută în limba românéscă. Dealtmintrelea — adauge Ellenzek" — chitanțele privitóre la pensiune Axente le scrie în limba ungurésca, ceea ce e lucru fórte umanŭ dela dênsulŭ".

Lăsămŭ rĕspunderea pentru împărtășirile aceste în sarcina fóiei unguresci și observămu numai următórele: Lucru umanŭ ar fi décă la perceptoratele reg. ung. s'ar primì ca și mai nainte dela Românĭ chitanțe scrise romănesce; lucru umanŭ ar fi décă nu s'ar călca libertatea individuală a cetățenului impuindu-i-se limba maghiară: lucru umanŭ a sĕvîrșitŭ și d-lŭ Axente, nu pentru-că își scrie unguresce chitanțele, ce mergŭ la perceptoratulŭ reg., căcĭ décă o face acésta, o face numai de sîlă, ci lucru umanŭ a sĕvêrșitŭ atuncĭ, când a luatŭ în apĕrare dreptulŭ de limbă alŭ poporului față cu cei lipsițĭ de sîmțulu umanității.

* * *

Din *Deva* se telegrafézà, că pe acolo și împrejurime o *furtună vehementă* împreunată cu *grindină* de mărimea nucilorŭ a causatŭ în séra din Joia trecută pagube marĭ pentru agricultorĭ. Crengile arborilorŭ și sĕmĕnăturile de tómnă au fostŭ distruse.

* * *

„Wiener Abendblatt" comunică scirea, că nouĕle mărcĭ postale unguresci, ce s'au pusŭ în circulațiune cu începutulŭ dilei de 1 Iunie, conținŭ pe laturea din dosŭ *o gomă veninósă* în urma căreia la mai mulțĭ inșĭ s'ar fi arătatŭ deja semnele unei învenināri parțiale. Pentru confirmarea acestei scirĭ numita fóiă amintesce totodată, că guvernulŭ ungurescŭ câtŭ mai curĕndŭ va scóte din circulațiune nouele mărcĭ postale. Acéstă scire a produsŭ sensațiune mare în cercurile postale din Budapesta.

* * *

Din *Rusia* érășĭ au fostŭ *dați afară* peste graniță vre-o 600 de Evrei. Diarele austriace, carĭ aducŭ acéstă scire, nu spunŭ anumitŭ peste care graniță au fostŭ alungațĭ. In totŭ casulŭ „patrioții" dela noi se potŭ aștepta la o nouă înmulțire a păturei lorŭ corcite.

* * *

Artiștii germanĭ Dr. *Devrient* și d-ra *Kuhlmann*, carĭ cu ocasiunea representațiunilorŭ „Luther" în Sibiiu au întîmpinatŭ o primire entusiastă din partea Sașilorŭ de acolo, au făcutŭ o escursiune până la Brașovŭ și aicĭ fură îmbrățișațĭ de către fruntașii sașĭ ai orașului nostru cu multă căldură. S'a arangiatŭ o escursiune pe Tĕmpa, apoi unu banchetŭ în onórea óspeților germanĭ, carĭ adĭ diminéță au plecatŭ la Sinaia, de unde se vorŭ reîntórce directŭ în Germania.

* * *

Diarulŭ *„Der Artist"* din Düsseldorf scrie, că gimnasticii românĭ, trupa *Petrescu*, după ce au avutŭ celŭ mai mare succesu prelungindu-i-se de 2 orĭ contractulŭ în teatrulŭ „Follies Bergere" în Parisŭ, astădĭ se aflā angajată la circulŭ *Hipodrom* din Parisŭ. D-ra *Eugenia Petrescu* a căpĕtatŭ în Parisŭ numele de „prima equilibristă fără rivală în lume." *Traianŭ Lupu*, unŭ gimnasticŭ tênĕrŭ, care a plecatŭ de-o lună la Berlinŭ, a avutŭ celŭ mai strălucitŭ succesŭ în teatrulŭ Kaufmann-Varietés. Directorulŭ teatrului numitŭ din Berlinŭ a angajatŭ și pe d-ra *Șarlotta Lupu*. Domnii *Moceanu*, *Velescu* au primitŭ din New-York, în America de Nordŭ, o scrisóre dela Ch. Hermann și G. Liman, agențĭ dramaticĭ, prin care li se propunŭ cele mai avantagióse condițiunĭ spre a veni și a se produce cu cântece și jocurĭ naționale române în New-York.

* * *

In luna lui Maiu c. s'au făcutŭ în armata austro-ungară următórele înaintărĭ: „Unŭ generalŭ de cavaleriă (Prințulŭ L. de Windisch-Graetz, comandantulŭ corpului alŭ 8-lea). 8 generalĭ de divisiă, 3 generalĭ de brigadă, 68 colonelĭ, 60 locotenențĭ-colonelĭ, 77 maiorĭ, 468 căpitanĭ, 369 locotenențĭ clasa I, 388 locotenențĭ classa II.

* * *

Magistratulŭ din Vĕrșețŭ a suspendatŭ dela oficiu în 6 l. c. pe fiscalulŭ sĕu I. *Verner*, pentru bețiă și purtare scandalósă. Acéstă mĕsură față cu numitulu s'a decisŭ în ședința representanței orășenescĭ cu 41 voturĭ contra 19. Verner s'a apĕratŭ într'o vorbire mai îndelungată în care a intonatŭ că între consiliarii magistratului și între părinții orașului Vĕrșețŭ suntŭ mulțĭ carĭ trăescŭ în concubinatŭ cu femei de renume rĕu, mulțĭ éră, carĭ suntŭ trașĭ în cercetare pentru cridă falsă și înșelăciune. Și apoi „astfelŭ de ómenĭ" sĕ-lŭ judece pe elŭ!

* * *

„Magyar Allam" scrie, că episcopulu din Vațŭ Constantinŭ *Schuszter* a dăruitŭ 60,000 fl. pentru înființarea unei *scolĭ superióre de fete* în Kecskemet. Instrucțiunea din acéstă scólă va fi încredințată călugărițelorŭ.

* * *

Prin decretŭ regalŭ, fostulŭ generalŭ *Dimitrescu Maicanŭ* (Nicolae), condamnatŭ prin sentință judecătorésca, rĕmasă definitivă, la închisóre și la perderea gradului, s'a esclusŭ dintre membrii ordinelorŭ „Stéua" și „Corona României", ridicându-i-se dreptulŭ de a purta insemnele respective. In acelașŭ timpŭ i s'a retrasŭ numitului autorisațiunea ce i se acordase de a purta insemne ale ordinelorŭ și medalielorŭ străine, cu care este decoratŭ.

Musca golumbace sĕu Musca rea.

Numirea muscei golumbace derivă dela ruinele cetății romane Golumbățŭ, care a fostŭ mai târdiu locuită și de Turcĭ, a cărei situațiune imposantă este pe piscurĭ de calcare cretacee de pe malulŭ Dunărei în Serbia vis-a-vis de pétra isolată din Dunăre numită Baba-caia, (cuvêntŭ turcescŭ, ce însemnézā Pétra-vechiă). Totŭ astfelŭ se numesce și orășelulŭ „Golumbățŭ, Sêrbii pronunță „Golumbățŭ", care este situatŭ pe ruinele unui orașŭ romanŭ fórte însemnatŭ, fiindŭ chiar și înălțimile din apropiere cu ruine de cetățĭ îndestrate.

Cuvêntulŭ „Golumbățŭ" este de origine latină, și anume Columba—Porumbelŭ, de Românii bănățenĭ și de cei din Serbia numitŭ „Golumbu", ér Sêrbii numescŭ acéstă pasĕre „Golub".

In literatură este cunoscută acéstă muscă din resbelele Turcilorŭ cu Laudon, — și fiind-că acestŭ omŭ de sciință a aflatŭ acéstă muscă în acele părțĭ, — a și numit'o „Musca golumbace".

Românii arŭ trebui sĕ numéscă acéstă muscă „Musca lui Iorgovanŭ", sĕu „Musca iorgovană", fiind-că este acéstă muscă factorulu principalŭ alŭ baladei lui Iorgovanŭ".

Cuibulŭ de nascere alŭ acestei musce otrăvitóre a fostŭ în literatura mai vechiă o peșteră situată vis-a-vis de cetatea Golumbățŭ, pe teritoriulŭ bănățeanŭ, care opiniune nu póte fi veritabilă din causa simplă, că nu póte fi posibilŭ ca dintr'o peșteră sĕ iesă atâta cantitate de muscă, care umple unu spațiu enormŭ alŭ atmosfei din Banatu, Oltenia și Serbia până spre Nișŭ și chiar părțĭ însemnate din Bulgaria.

Poporulŭ românŭ, care locuesce în apropierea rîului Cerna, numesce alte peșterĭ ca cuiburile de nascere a muscei lui Iorgovanŭ, carĭ peșterĭ se aflā în apropierea Cernei.

Cine cunósce balada lui Iorgovanŭ se va putè convinge, — care baladă ne arată chiar acéstă muscă ca resultatŭ, — că bălaurulŭ celŭ mare, care ședea încolăcitŭ pe muntele Șarba sĕu Oslea călugărésca din Gorjŭ, de sub care munte isvorășce Cerna — care (Cracu gărdoman) devasta țĕrile dimprejurŭ înghițĕndŭ turme întregĭ de vite, — acela se va putè convinge, că bălaurulŭ acela este personificarea muscei golumbace — acelŭ bălaurŭ este sĕlbatica vale a Cernei și malurile Dunărei dela gura Cernii, — Porțile de fierŭ, — până la Golumbățŭ, — până unde a urmăritŭ Iorgovanŭ bălaurulŭ, — partea cea mai romantică a Europei întregĭ.

Poporulŭ românŭ crede în balada lui Iorgovanŭ. Elŭ a îmbrăcatŭ adevĕrulŭ în vestminte pictorescĭ, avĕndŭ adĭ forma de baladă.

Linia principală de nascere a muscei golumbace este valea Cerna și Porțile de fierŭ sĕu cataractele Dunărei. Elementele, sĕu condițiunile principale de nascere ale acestei musce suntŭ tóte isvórele carĭ se scurgŭ din calcarele jurasice și mai cu sémă din cele cretacee, carĭ suntŭ în teritoriulŭ de față în can-

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

Cântece poporale.

Culese de *Iuliu Moldovanŭ*.

Frundă verde și una
Rea bucată-i dragostea,
Cine-apuc'a-o gusta
Nu mai póte-a o lăsa.

*

Ce-i mai rĕu ca uréla?*)
Ba dĕu mai rea-i dragostea;
De urîtŭ te poțĭ ascunde,
Der de dragoste n'ai unde.
C'orĭ și unde te-ai ascunde
Totŭ la inimă pĕtrunde.

*

Frundă verde lemnŭ uscatŭ
Cine 'n lume n'a umblatŭ
Dile 'ntregĭ nebunŭ și beatŭ,
De dorŭ arsŭ și supĕratŭ!

*

Cum nu-i dorulŭ mare câne,
Peste câte dealurĭ vine;
N'alege délulŭ de mare,
De vine fără cărare.

*

Când îmĭ vine mândra'n gândŭ,
Mĕ topescŭ la frunda 'n vêntŭ.
Ca frunda cea de alunŭ
Pe la postulŭ lui Crăciunŭ.

*

Mândruliță, pentru tine
Fórte multŭ lucru 'mĭ rĕmâne
Și din casă și de-afară
Și de érnă și de vară!

*

Pe ulița mândrei mele
Busuiocŭ și cărăgele,
Pe ulița cei urîte
E molŭ**) până în genunchie.

*

Maică nu mĕ blăstĕma,
Că nu facŭ pe voia ta;
Șése boi și șése juncĭ
Nu'sŭ ca buzele de dulcĭ.

*

Dragostele și dorulŭ
Acestea mâncă omulŭ.
Și pe mine m'au mâncatŭ,
Numai ochii 'mĭ-au lăsatŭ,
Sĕ nu dau cu capu 'n gardŭ
Când m'oiu duce sara 'n satŭ.

*

Frundă verde érbă grasă
Mĭ-e vremea se merg acasă
Douĕ mândre nu mĕ lasă:
Una mĕ ține de mână,
Alta îmĭ ese prin grădină.

*

Pentr'unŭ omŭ care mĭ-e dragŭ
Multe-audŭ și multe tragŭ,
Nicĭ în sémă nu le bagŭ.
Pentr'unu omŭ care-i urîtŭ.
Audŭ una și-i prea multŭ

*

Multŭ mĕ mirŭ bade de tine.
Ce 'țĭ bațĭ capulŭ după mine.
De mĭ-ar fi de dumneata
Altmintrelea m'aș purta!

*

Alunișŭ cu crenga 'n Crișŭ,
Dragu-mi-i badea ochișŭ
Ca mălaiulŭ din pietrișŭ.
Alunișŭ cu crenga 'n rîu,
Dragu-mi-i badea mierîu*)
Ca colaculŭ celŭ de grâu.

*

Frundă verde de sĕcară
Spusu-ț'am maică, aséră
Se-mĭ scoțĭ șéua din cămară
Sĕ mĭ-o pui pe murgŭ afară.
Eu se punŭ picioru 'n scară
Și sĕ trecŭ în altă țeră,
C'am drăguță Sĕlăgeană.
La trupŭ e ca o cătană
La fața-i ca șĭ-o icónă.
Fața-i plină de sânge,
Când o vĕdŭ, inima-mĭ plânge;
Cu brâu roșu când se 'ncinge
Cu-a ei dragoste mĕ frige.

*

Hop nevastă Sĕlăgiană,
Țucu-țĭ ochii șĭ-o sprîncénă.
Și cercelulŭ din ureche,
Cine m'a vedè sĕ crepe!

*

Hop leliță Sĕlăgiană,
Țucu-țĭ ochii șĭ-o sprîncenă
Și bumbușca din ureche
Și gura când țĭ-a fi sete!
Ține Dómne ce-i ține
Ține pe drăguța mea,
Pe vițĕlulŭ dela vacă
Și pe mândra mea cea dragă!

*

Părĕuașŭ cu drumŭ petrosŭ,
De te-ai duce'n susŭ ca'n josŭ
Sĕ-i trămitŭ mândrei valosŭ,*)
Ca sĕ iesă, o sĕ sciu,
Pe la ea sĕ nu mai viu.
— Rĕsarĭ lună și sui susŭ
Și du la badea rĕspunsŭ.
Sĕ mai vină Joi sera,
C'atuncia-i dulce gura;
De Joi séra mai departe
Sĕ iubéscă'ntr'altă parte
Că pe-aicea nu se póte.
Șĭ-atâta, câtŭ s'a pututŭ,
Am fostŭ próstă, n'am sciutŭ,
Tênără, n'am priceputŭ.

*

Scii tu, mândră, ce țĭ-am spusŭ
Aséră colo dinsusŭ?....
Unde-orŭ fi omenĭ mai mulțĭ,
La mine sĕ nu te uițĭ;
Unde-orŭ fi mai puținei,
Ochii tĕi totŭ într'ai mei.

*

*) uréla = urîtulu.

**) molŭ=nămolu, noroiu.

mieriu=bălaiu, blendiuŭ

*) Valosu=rĕspunsŭ, resultatu.

tităţĭ enorme representate, — carĭ isvóre se scurgŭ aprópe tóte din peşterĭ, avêndŭ apa cea mai bună şi sĕnătósă de bĕutŭ, fiindŭ totodată limpede ca cristalulŭ şi rece ca ghiaţa. Prin urmare putemŭ dice, că tóte apele carĭ se scurgŭ din peşterile acestui teritoriu, suntŭ cuiburile muscei golumbace, — şi nu interiorulŭ peşterilorŭ sĕu pescerile secĭ.

In apele acestea, şi mai cu sémă la gurile peşterilorŭ şi pănă la o distanţă însemnată, — se formézā unŭ felŭ de broscarŭ atêrnândŭ de orĭ-ce obiectŭ din apă avêndŭ forma lânei de capră cu lungimea de vre-o 10 c., în care broscarŭ se potŭ vedé sume enorme de puncte sistematicŭ arangiate, carĭ suntŭ formele embrionale ale muscei golumbace. Aceste embrionale, (vermuleţĭ) se nutrescŭ de itusorii, carĭ se nascŭ în apa din interiorulu peşterilorŭ.

Fiindŭ vermuleţele deja formatŭ, se formézā musca dintrênsulŭ, ca cum se formézā fluturile din gândacŭ sĕu ţînţarulŭ din vermuleţele de baltă. Musca ese din broscarulŭ ei cu o vehemenţă ca şi când ar esploda, umplêndŭ aerulŭ din împrejurŭ de unŭ nuorŭ întregŭ de muscă otrăvitóre, şi este omulŭ constrînsŭ a se feri dela gurile peşterilorŭ în momentele când roescŭ acestea. Acéstă împrejurare a causatŭ ideia, că musca roeşte din peşterĭ.

Este prin urmare evidentŭ, că musca golumbace are nenumĕrate cuiburĭ de nascere. Afară de teritoriulŭ arătatŭ, unde se nasce musca, mai suntŭ teritorii forte întinse în Carpaţĭ mai cu sémă, în munţii de calcare din Oltenia, Banatŭ, Transilvania, — în Balcanĭ teritorii enorme de munţĭ cu calcare, în Serbia între Morava şi Timocu şi pănă spre Nişŭ şi Pirotŭ, pănă unde amŭ avutŭ ocasiune a observa acéstă muscă.

Nu esistă nicĭ unŭ mijlocu pentru a-o împuţina simţitorŭ, şi anume chiarŭ în cuiburile de nascere. Metodulŭ acesta este simplu avêndŭ numai necesitate de o îngrijire fórte strictă.

Esindŭ apa din peşterĭ, este necesitate de a-i face douĕ scursorĭ dela gura peşterei pănă la o lungime, pănă unde s'a constatatŭ formarea muscei. In tóte dimineţele trebue schimbatŭ cursulŭ apei ce ese pe gura peşterei, şi anume într'o di în o scursóre, şi în alta di în cealaltă. astfeliu, — că broscarulŭ cu embrionalele muscei care s'a formatŭ cu e di înainte, unde se scurgea apa, se usucă de căldura sórelui în aceeaşĭ di când a rĕmasŭ scursura sécă, distrugênd astfelŭ emblionalele formate. Schimbând cursulŭ apei în tóte dilele, s'a distrusŭ condiţiunea principală de esistenţa principală a acestorŭ embrionale a muscei golumbace. Acéstă procedură trebue întreţinută în sesonulŭ formărei muscei.

După unŭ studiu seriosŭ a tuturorŭ isvórelorŭ în carĭ se formézā acestŭ insectŭ. se póte procede la însemnata reducere a acestui rĕu prin acţiunea d-lorŭ silvicultorĭ şi a primărielorŭ, — fiindŭ aceste mĕsurĭ luate şi de ţĕrile vecine bântuite de aceste insecte, scăpândŭ astfeliu o sumă fórte însemnată de vite din peire, despre care mortalitate nicĭ nu esistă o statistică.

Cantitatea muscei este în comparaţiune cu cantitatea isvórelorŭ de apă în carĭ sĕ nasce musca, şi este regulă, că cu câtŭ este unu anŭ mai umedŭ, cu câtŭ mai multă ninsóre érna, cu atâta suntŭ isvórele apelorŭ mai marĭ mărind astfelŭ spaţiu cuiburilorŭ de nascere, — şi vice-versa: cu câtŭ este érna şi primăvéra mai sécă, cu atâta este muscă mai puţină, conţinêndŭ isvórele în casul acesta fórte puţină apă.

Muşcătura de muscă este mai periculósă décă este întrodusă în gâtulŭ animalelorŭ, producêndŭ în gâtŭ inflamaţiunĭ enorme, carĭ causézā mórte vitelorŭ. Boii întroducŭ musca în gâtŭ mai cu sémă cu limba, scoţênd'o din nasŭ, din care causă aceste vite suntŭ mai puţinŭ resistente muscei. Unui animalŭ cu gâtulŭ inflamatŭ de muşcătura muscei i se póte da ajutorŭ, turnându-i unt de lemnŭ pe gâtŭ.

Bahna, 7 Iunie 1888

(„Unirea.“) **Ioanŭ Munteanu**
inginerŭ de mine.

Literatură.

„Amiculŭ Familiei,“ diarŭ beletristicŭ, şi enciclopedicŭ literarŭ, cu ilustraţiunĭ. Anulŭ alŭ XII. Apare în Gherla de 2 orĭ pe lună în mărime de câte 2—3 cóle şi costă 4 fl. pe anŭ, 2 fl. pe unŭ jumĕtate de anŭ. Redactorŭ şi proprietarŭ Nicolau F. Negruţiu. — Nr. 12 de la 15 Iunie conţine: O enigmă (Fine), de Ios. Popescu. Feréstra casei mele (poesiă), de G. Simu. Judeţulŭ (romanŭ istoricŭ), de Th. Alexi. Mâncă-aurŭ (istoriă din Carpaţĭ), prelucrată de Lucreţia Frenţiu. Place-mĭ Dómne (poesiiă) de Octavianŭ. Pălăria ciasornicarulu, (comediă în 1 actŭ), localisată de Doriau. Crescerea copiilorŭ în familiă după cerinţele scolei (urmare), de I. Dariu. Vedenia (poesiă), de Th. Alexi. Diverse. Iacobŭ Bologa. In textŭ se mai află: Fata pădurei (ilustraţiune) şi Dovadă de dragoste (ilustraţiune comică).

„Lumina pentru toţĭ“, revistă ilustrată de enciclopediă şi pedagogiă, apare odată pe lună în Bucuresci. Directorŭ *Eniu D. Bălteanu.* — Nr. 12 din Maiu conţine: Sentinţe pedagogice pronunţate de diferite persóne. Vorbire privitóre la trecutulŭ şi viitorulŭ acestei Reviste, de Direcţiă. Cum învaţă Gertruda copiii sĕi? Ghiţă cătănuţă (baladă poporală), de Pr. Stoicescu. Transformismulŭ, prelucrare de D. Ionescu. Congresulŭ didacticŭ. Descântece de rîiă, de şerpe, de cesŭ rĕu, culese de Dobre Stefănescu-Grindu. O privire critică asupra poesielorŭ d-lui Oscarŭ Cristea, de Constantinŭ Crişanŭ. Napoleonŭ Bonaparte (fine) de I. Russu. Pedagogia etc., de Eniu D. Bălteanu. Viitorulŭ (poesiă), de C. Popescu. Studii asupra literaturei poporale, de Dobre Stefănescu. Maxime. Lucrulŭ de mână în şcólele primare din Elveţia. Viile nóstre. Paulŭ Gönczy, de I. Russu. Originea Têrgului Moşilorŭ. — Cu 1 Iunie Revista acésta va intra în anulŭ alŭ IV alŭ esistenţei sale, în volumŭ mai mare şi făcêndu-se mai multe îmbunĕtăţirĭ la Redacţiă.

Intêmplărĭ diferite.

Focŭ. In Costolanulŭ mare (Nagy-Kosztolány) din Ungaria au arsŭ de curêndŭ 72 de case şi cu ele împreună mare cantitate de nutreţŭ şi alte clădirĭ economice. Paguba e forte considerabilă.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Budapesta, 11 Iunie. — *Deschiderea delegaţiunilorŭ.* Discursulŭ tronului adresatŭ delegaţiunilorŭ dice, că o schimbare esenţială în situaţiunea politică nu s'a făcutŭ. Amintesce raporturile intime cu împĕratulŭ Fridericŭ alŭ Germaniei. Raporturile monarchiei cu puterile străine au încontinuu unŭ caracterŭ amicabilŭ. Europei 'i s'au conservatŭ binefacerile păcii. Décă cu tóte acestea guvernulŭ e silitŭ, ca, împlinindu-şĭ datoria, — pentru asigurarea graniţelorŭ monarchiei şi pentru întărirea puterei armate a ei — sĕ céră credite însemnate, causa este mai alesŭ *continua nesiguranţă a situaţiunei politice în Europa şi necontenita mărire a puterei armate şi înmulţire a pregătirilorŭ de rĕsboiu din partea celoralalte state.*

Austro-Ungaria — continuă mesagiulŭ — arătându-se decisă de a apĕra cu puterĭ egale şi cu patriotismulŭ tradiţionalŭ interesele sale şi ale păcii generale, îşĭ împlinesce o sublimă datoriă, şi cu ajutorulŭ lui Dumnedeu 'i va succede şi de aci încolo de a delătura periculele ameninţătóre.

In fine accentuézā mesagiulŭ, că proiectele de lege presentate delegaţiunilorŭ din partea administraţiei de rĕsboiu s'au făcutŭ ţinêndu-se sémă de situaţiunea financiară a monarchiei.

Insciinţare.

Adunarea generală a „Reuniunei înveţătorilorŭ Românĭ Selăgenĭ“ se va ţiné éstŭ-timpŭ în 2 Iulie st. n. în comuna *Ortelecŭ* (Vártelek), protopopiatulŭ Bredului.

La acéstă adunare suntŭ datorĭ a se presenta toţĭ membrii ei ordinarĭ, ceilalţĭ membri şi doritorii deşteptărei poporului suntŭ pré binevĕduţĭ. Scrierĭ, desemnurĭ şi manufacturĭ de ale elevilorŭ scolarĭ suntŭ binevenite pentru esposiţiunea acestei adunărĭ.

Zelau, 8 Iuniu 1888.

Din încredinţarea presidentului
Gavrilŭ Trifu
vice-preşedinte.

ULTIME SCIRĬ.

Pesta, 9 Iuniu. Delegaţiunea austriacă a alesŭ pe d. *Smolka* preşedinte, care a disŭ că întemeiătorulŭ alianţei, gloriosulŭ Wilhelm, a muritŭ dér că împĕratulŭ actualŭ este mărinimosŭ şi însufleţitŭ de acelaşĭ spiritŭ.

Noi scimŭ, continuă preşedintele, că alianţa esistă nesdruncinată, cea mai sigură garanţiă a mănţinerii unei păcĭ lungĭ, cu atâtŭ mai multŭ cu câtŭ împĕratulŭ nostru face totŭ posibilulŭ pentru a mănţine acéstă pace lungă. (Strigăte entusiaste de: Trăéscă împĕratulŭ!)

Berlinŭ, 9 Iuniu. Principele de Bismarck a visitatŭ pe d. de Puttkamer. In privinţa succesorului acestuia din urmă nu s'a hotărîtŭ încă nimicŭ.

Parisŭ, 9 Iuniu. O întrunire de Italienĭ carĭ locuescŭ în Parisŭ a făcutŭ o manifestaţiune în favórea unui tratatŭ de comerciu şi a unei participărĭ a Italiei la Esposiţiunea dela 1889.

DIVERSE.

Tutunŭ falsŭ.— „Paper Maker's Circular“ spune, că o uzină din statulŭ New-York fabricézā cantităţĭ marĭ de hărtiă a cărei destinaţiune mărturisită este de a fi transformată în tutunŭ. Se pare că cinstiţii industriaşĭ, carĭ operézā acéstă transformaţiune, udă de mai multe orĭ hărtia într'o leşiă de tutunŭ apoi o taie şi o punŭ în nişce tescurĭ, care dă fiecărei foi de hârtiă vinele pe care le au adevĕratele foi de tutunŭ. Imitaţiunea este aşa de perfectă că cunoscĕtorii de tutunŭ şi fumătorii ce le au vĕdutŭ şi gustatŭ s'au înşelatŭ. S'au servitŭ într'o societate ţigărĭ fabricate din asemenea tutunŭ, şi toţĭ le-au găsitŭ minunatŭ de bune.

Avisŭ.

P. T. Domnĭ membri la *„Haţegana“*, asociaţiune de anticipaţiune şi creditŭ în *Haţegŭ*, carĭ restézā cu plătirea ratei a III-a din acţiunĭ încă pănă astădĭ, suntŭ şi pe acéstă cale cu totă stima recercaţĭ a binevoi a rĕspunde ratele restante, ca sĕ nu fimŭ necesitaţĭ a lua remediulŭ §-lui 18 din statutele instituţiunei nóstre.

Haţegŭ, în 9 Iunie 1888.

Cu distinsă stimă

Ioanŭ Munteanŭ, v.-directoru. **Ioane Tocaciu**, secretariu.

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 9 Iunie st. n. 1888

Bancnote româneseĭ	Cump.	8.48	Vend.	8.50
Argintŭ românescŭ .	„	8.42	„	8.46
Napoleon-d'orĭ	„	10.—	„	10.03
Lire turcescĭ . . .	„	11.30	„	11.35
Imperialĭ	„	10.30	„	10.35
Galbinĭ	„	5.89	„	5.92
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	10.7—	„	108.—
Discontulŭ	6½—8% pe anu.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 9 Iunie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	99.20
Renta de hârtiă 5%	86.80
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	151.60
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	95.60
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	126.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	115.60
Bonurĭ rurale ungare	105.40
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.80
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . .	104.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.75
Bonurĭ rurale transilvane	104.30
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.50
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	125.75
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	124.—
Renta de hârtia austriacă	79.30
Renta de argintŭ austriacă	80.90
Renta de aurŭ austriacă	109.90
Losurĭ din 1860	137.60
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	865.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungur. .	
Acţiunile băncei de creditŭ austr. .	285.60
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.94
Napoleon-d'orĭ	10.01½
Mărcĭ 100 împ. germane	61.97½
Londra 10 Livres sterlinge	126.40

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

Vină mândră. sĕ jurămŭ,
Sĕ vedu care ne lăsămŭ.
De m'oi lăsa, mândră, eu,
Sĕ mĕ uşce Dumnedeu
Ca frunda curechiului
In postulŭ Sânt-Petrului.
De te-i lăsa, mândră, tu,
Sĕ te usce Dumnedeu
Ca frunda goronului
In postulŭ Crăciunului.
De m'oiu lăsa, mândră, eu,
Me topéscă Dumnedeu
Ca şi sĕulŭ de berbece,
Când îlŭ bagĭ în apă rece;
Ca rugulu bujorului
In gura isvorului.
De te-i lăsa, mândră, tu.
Tu mândră sĕ te topescĭ
Ca sĕulŭ de óie lae,
Când îlŭ aşedĭ în tigae;
Ca rugulŭ bujorului
Pe de-asupra focului.

Snóve şi poveştĭ slavice.

Fă ce facŭ alţii.

A fostŭ odată o mamă şi o fată. Fata mânca şi bea când îi era fóme şi sete, trândăvia şi nu voia sĕ lucre. Mama grăi cătră fată-sa: „Ascultă-mĕ, fata mamii, mergĭ de lucră şi tu ceva şi nu 'mĭ mai sta fără trébă“. — „Ce sĕ lucru, maică?“ — „Lucră şi tu ce lucră tótă lumea.“ — „Dér de unde sĕ şciu eu ce lucră tótă lumea?“ — „Du-te de vedĭ ce facŭ alţii şi fă şi tu“.

Fata porni dela mamă-sa şi ajunse la o casă. Stăpânii tocmai vênturau grăunţele; merse în altă casă, aci leşiau rufele: mai merse într'o casă, aci coceau pâne în cenuşă; se gândi că a învĕţatŭ destulŭ şi se 'ntórse acasă. Ce sĕ facă acum? Hai sĕ vênture şi ea grăunţe. Dér grăunţe n'a găsitŭ în casă şi duse tótă făina în curte şi o vêntură la vêntŭ. Vêntulŭ îi împrăştia făina. Ce sĕ mai facă? Puse unŭ cazanŭ de apă pe focŭ dér nu avea ce sĕ leşiă şi astfelŭ luă cojoculŭ tată-sĕu şi-lŭ aruncă în leşiă. Ce sĕ mai facă? Sĕ cócă ceva în cenuşă, prinse viţelulŭ şi 'lu vîrî în cenuşă.

Fata se duse la mamă-sa. „Ce e, fata mamii, ai sfêrşitŭ lucrulŭ?“ — „Sfêrşitŭ, maică, sfêrşitŭ! Am vênturatŭ făina în vêntŭ, am leşiatŭ cojoculŭ tatii şi am friptŭ viţelulŭ în cenuşă!“

Sosirea și plecarea trenuriloru și posteloru în Brașovu.

I. Plecarea trenuriloru:

1. Dela Brașovu la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 20 de minute séra.

Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 01 minută diminéța.

2. Dela Brașovu la Bucuresci:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenuriloru:

1. Dela Pesta la Brașovu:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.

Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașovu:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.

A. Plecarea posteloru:

a) Dela Brașovŭ la *Reșnovŭ-Zernesci-Branŭ:* 12 óre 30 m. după amedĭ

b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după amédĭ.

c) „ „ în *Secuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.

d) „ „ la *Făgărașŭ:* 4 óre diminéța.

e) „ „ la *Săcele:* 4 óre diminéța.

B. Sosirea posteloru:

a) Dela *Reșnovŭ-Zernesci-Branŭ* la Brașovŭ: 10 óre înainte de amédĭ.

b) „ *Zizinŭ* la Brașovŭ: 9 óre a. m.

c) Din *Secuime* la Brașovŭ: 6 óre séra.

d) „ *Făgărașŭ* la Brașovŭ: 2 óre diminéța.

e) „ *Săcele* la Brașovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonațĭ, că mai avemŭ din anii trecuțĭ numerĭ pentru complectarea colecțiunilorŭ „Gazetei." precum și câteva întregĭ colecțiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administrațiune in casŭ de trebuință.

„Administrațiunea Gaz. Trans."